

[Landbrugsministeren.]

meget nær afslutningen af sit arbejde; der afholdes i denne uge et møde, og jeg regner med, at der kan afholdes et møde i begyndelsen af det nye år, og hvis det går, som jeg venter, skulle kommissionsarbejdet være afsluttet, inden folketinget træder sammen igen efter nytår, så at det resultat, kommissionen er kommet til, kan forelægges udvalget og indgå som en naturlig del af dets arbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Bladt: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om menighedsråd.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 941; fremsættelsen i tidenden sp. 914).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Lysholt Hansen: Jeg vil gerne på mit partis vegne anbefale ministerens forslag om en 5 års forlængelse af de ændringer, vi indførte i menighedsrådsloven i 1953 og 1957, og efter hvilke visse grupper af præster fik en fortrinnsstilling ved besættelse af nærmere bestemte præsteembeder.

De godt 2 års erfaring, man har med den nye regel om, at hvert 5. embede som sognepræst kun kan søges af bestemte kategorier af præster, er for kort en periode til bedømmelse af, om bestemmelsen har været i stand til at indfri sit hovedformål: at give rimelige forflyttelsesmuligheder for ældre præster og præster, der har beklædt samme embede i mere end 15 år.

Jeg kan ligeledes give tilslutning til forslaget om, at forholdstalsvalgmåden skal anvendes efter krav fra et medlem af menig-

hedsrådet, når dette nedsætter udvalg, vælger medlemmer til bestyrelser o. lign. Det er naturligt, at loven indeholder bestemmelser herom på linje med, hvad der er tilfældet i kommunale råd.

På samme måde ville jeg finde det naturligt, om den bestemmelse om offentlighed i menighedsrådenes møder, som ministeren foreslår, fik en ordlyd svarende til den analoge bestemmelse i f. eks. lov om købstadkommunernes styrelse, hvori det i § 13 hedder:

„Byrådets møder er offentlige; når en sags beskaffenhed gør det ønskeligt, kan byrådet dog vedtage, at den behandles for lukkede døre.“

Hvis man erstatter ordet „byråd“ med „menighedsråd“, ville vi få en bestemmelse i menighedsrådsloven, der ikke var til at tage fejl af. Som i byrådenes forretningsorden kan man så i menighedsrådenes forretningsorden fastsætte, hvilke sager der skal behandles for lukkede døre.

Den højtærede kirkeminister argumenterer i sin fremsættelsestale på ualmindelig god måde, synes jeg, for det naturlige i, at byrådsmøder er offentlige. Ministeren siger:

„De kommunale råds afgørelser griber på mange områder så direkte og afgørende ind i den enkelte borgers personlige forhold, at det må anses for påkrævet, at kommunens beboere har adgang til at følge kommunalrådenes forhandlinger.“

Jeg synes imidlertid, at ministerens argumentation begynder at halte, når hun derefter fortsætter med at sige:

„Menighedsrådenes forhandlinger gælder et langt mere begrænset område, og forholdene er i mange tilfælde så små, at det kan være naturligt, at møderne i rådene foregår under mere private former.“

En mængde kommunalrådssager er så sandelig også små, ja, rene efterretnings-sager, højtærede minister, men uanset om det er små eller store sager, tager medlemmerne stilling til dem på befolkningens vegne. Når man repræsenterer befolkningen og bl. a. forvalter de skatter, den betaler, må befolkningen efter min opfattelse have et naturligt krav på, at arbejdet foregår i fuld offentlighed. Nøjagtig samme stilling indtager efter min mening menig-